

PRIKAZANJE GOSPODINOVO – SVIJEĆNICA DAN POSVEĆENOG ŽIVOTA

UVOD U EUHARISTIJSKO SLAVLJE

Danas crkva slavi Prikazanje Gospodinovo u hramu. Po Mojsijevu zakonu, svako se muško prvorođenče mora posvetiti Gospodinu, četrdeset dana nakon rođenja. Tim činom Josip i Marija u potpunosti žele izvršiti zakon Gospodnji.

U tom trenutku dolazi starac Šimun i Isusa naziva *»svjetlost na prosvjetljenje naroda i slava puka izraelskog«*, jer spasenje koje on donosi nije samo za njegov vlastiti narod, nego za sve ljude dobre volje. Svakom čovjeku Bog dolazi u Isusu u susret. Svakom je čovjeku upućeno svjetlo Božje koje raspršuje tmine beznađa, napuštenosti, očaja i ostavljenosti. Bog se u Isusu želi susresti sa svakim čovjekom i dati mu mogućnost spasenja.

Mi smo danas donijeli svijeće na blagoslov. Svjetlost svijeće nas kršćane prati od početka našeg vjerničkog života pa sve do njegova konca. Na krštenju palimo svijeću kao znak paljenja vjere u našem srcu. Spasenje koje se događa po Isusovoj muci, smrti i uskrsnuću, postaje stvarnost u koju i mi želimo uključiti vlastiti život.

I mi poput starca Šimuna u svjetlu vjere želimo završiti svoj ovozemaljski život dok ne prispijemo Bogu, svjetlu neugasivu.

Danas je i Dan posvećenog života. Danas molimo za redovnička zvanja i redove. Za sve one koji su svoj život posvetili Bogu kroz zavjete čistoće, poslušnosti i siromaštva i time u ovome svijetu svjedoče život u vječnosti.

Kada Krist Gospodin poziva nekoga da ga slijedi, traži od njega takvu vjeru koja je spremna prihvatiti sav rizik što ga proizlazi iz potpunog predanja sebe. Uzor i pomoć za takvu vjeru imamo u Mariji koja je prva povjerovala i posvetila sav svoj život Isusu. Zamolimo Mariju da nas zagovara na putu vjere, na putu k svetosti.

Neka nas ove svijeće podsjetu da smo pozvani biti Božja svijetla; vjere, ufanja i ljubavi u ovome svijetu. Zato sada zamolimo Gospodina da ih blagoslovi.

MARIJA – UZOR I POZIV NA SVETOST

prijedlog za homiliju

1. SVIJEĆNICA

Danas slavimo Prikazanje Gospodinovo. Četrdeset dana nakon Isusova rođenja, Marija i Josip, vršeći Mojsijev zakon, prikazuju Isusa u hramu u Jeruzalemu da ga prinesu Ocu i da ga stave u službu Oca za naše spasenje. U tome trenutku u Hram dolazi proročica Ana. Dolazi i starac Šimun koji objavljuje svima da je Isus *“Svjetlost na prosvjetljenje naroda...”* Zato se u narodu ovaj dan zove Svijećnica. Tada blagoslivljamo svijeće koje nas trebaju na to podsjetiti. Danas je i Marija Svijećna koja uvijek stoji iznad nas kao „zvijezda nade“. Današnji blagdan je poziv svima nama da budemo i sami svjetla Božja, da sjajimo svetošću po uzoru na Mariju Svijećnu.

2. MARIJINE KREPOSTI – PUT PREMA SVETOSTI

Učiti od Marije, najbolja je škola za svakog čovjeka na putu prema svetosti života. Zato razmišljajmo danas, što mi možemo naučiti od Marije.

A) MARIJA UVIJEK U DRUGOM REDU

Uvijek nam upada u oči da *Marija ostaje u drugom redu!* Ona ne stupa na pozornicu evanđelja u svjetlo reflektora, uvijek ostaje postrani. Poziv je to da se i mi zapitamo, da li nam je dostatna uobičajena pažnja koju nam nudi svakodnevnica, ili stalno tražimo još veću pažnju? Jesmo li sposobni iskazati zahvalnost prema drugima? Želimo li uvijek biti prvi, biti priznati i hvaljeni i samo za to živimo?

Čak i u onim zvanjima koja su izložena javnoj pažnji, potrebno je imati osjećaj za ljude u drugom redu. Pozadinska vojska je isto toliko važna, koliko i bojni redovi. Ove misli su utjeha za sve one čiji posao često nije vidljiv široj javnosti.

Sve što smo postali, imamo zahvaliti i mnogim pozadinskim rukama i molitvama. Marija je bila plodno tlo na kojem je mogao izrasti Isus. Moramo znati povezati u sebi ove dvije uloge: biti u prvom redu, ali biti i u pozadini. Uvijek poniznost ispred svake uznositosti. Molimo Mariju, da nam pomogne u tome.

B) MARIJINA PROMIŠLJENOST

Marijina veličina je i u tome da *nije nagla u svojim odlukama i potezima*. Luka na više mjesta piše, kako je Marija čuvala u svom srcu i razmišljala o Božjim riječima. Ona je pustila da se njezini doživljaji ukorijenjene, razmišljala, ispitivala svoje osjećaje i svoju savjest. Nisu ni njoj nedostajale bure. Nisu ni njoj sve stvari bile odjednom jasne. I Marija se često našla u takvim situacijama u kojima bi se drugi radikalno opredijelili za ovo ili za ono. Koliko je savjeta dobivala od svoje okoline! A morala je sama razmišljati i donositi odluke.

Pitajmo se, imamo li vremena i volje da razmišljamo o svojem životu? Nastojimo li svoje životne odluke donositi u razgovoru s Bogom?

Marija nas uči kako da prihvatimo život i onda ako ostaje neshvatljiv. Isus poziva svoje učenike da ne sude naglo: Pustite pšenicu i kukolj da rastu zajedno, jer se tek s vremenom može razlučiti jedno od drugog. Marija je živjela ovo uvjerenje. Tijekom mnogo godina bilo je mnogo toga, što ona nije razumjela, prije svega svoga Sina. Ali je ostala uz njega i nije se pre naglila u svojim sudovima.

C) MARIJINA VJERNOST

Osobita veličina *Marije je njezina vjernost*. Koliko se puta morala pitati, zašto se upravo njoj događaju sve ove neobične stvari? Ali i onda, kada nije mogla slijediti Isusa, ona je ostala vjerna. Ona je ponijela njegove boli, nezapažena, sve do Velikog Petka.

Kako stoji naša vjernost? Vjernost zvanju, prijateljima, obavezama? Koliko ljudi mogu imati povjerenja u nas? Biti vjeran ne znači činiti uvijek isto. I u Marijinu životu bilo je mnogo promjena. Morala se uvijek nanovo suočiti s neočekivanim situacijama.

Morala je često početi sve iznova. Ali kroz sve promjene provlači se Marijina vjernost svom Sinu i vlastitom pozivu. Vjerna do kraja. Uzor za svakog od nas.

D) MARIJINO POVJERENJE U BOGA

Velika Marijina pouka za nas jest njezino *povjerenje u Boga*. Luka počinje svoje evanđelje s jednostavnom konstatacijom. „*Rođenje Isusa Krista dogodilo se ovako...*” Ova jednostavna konstatacija običnom Židovu nije bila draga. Židovi nisu ovako zamišljali dolazak Mesije, nipošto kao bebu u povojima. Premda su pismoznanci poznavali proroštva koja su se odnosila na rođenje Mesije u Betlehemu, oni su očekivali da će se pojaviti iznenada, sići s oblaka, direktno s neba. I kasnije su predbacili Isusu njegovo nisko podrijetlo kad su mu rekli da znaju tko mu je otac i majka i braća, a za Mesiju to se neće znati. Židovi su smatrali Isusa previše svakodnevnom pojavom, da bi mogao biti Božji poslanik. Očekivani Mesija nije stigao s oblaka, nego putem trudnoće jedne mlade seoske žene i pojavio se nakon mnogo godina normalnog razvoja djeteta, mladića i odraslog čovjeka. Ova nas okolnost upozorava na to, da je naš Bog, Bog sive svagdašnjice. Bog nas pohađa u onim ljudima s kojima dijelimo svagdašnjicu, u onim događajima koji prate naše obične dane. Često je teže prepoznati Boga u ljudima koji su nam bliski, nego u izvanrednim događajima. Neka nam Marija pomogne da vidimo Božju prisutnost u našoj životnoj stvarnosti.

3. POZVANI NA SVETOST

Čovjek je biće od Boga pozvano da u svojem životu postigne svetost. Marijin primjer nam je izvrstan put prema tome, ali sakramentalni život, a osobito ustrajna molitva, razgovor s Bogom, je najbolji put prema ostvarenju svetosti života. Svetost ne smijemo zamišljati kao nešto izvanredno: objave, ekstaze, čudesa, posebni darovi. Svetost treba ostvarivati u svakodnevi, a najčešće neće to biti ništa upadljivo. Sveta je ona osoba koja svojim držanjem pokazuje što je zapravo istinski Kristov učenik, a koja onda svojim primjerom ohrabruje i druge da idu naprijed. Ako itko, onda svakako redovnik i redovnica mora poslušati Kristove riječi i na sebe ih primijeniti: „*Vi ste svjetlo svijeta*”, kao i onu: „*Tako neka svijetli svjetlost vaša pred ljudima, da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima.*”

Molitva je nužan put do svetosti, do nutarnjeg preobražaja, oblikovanja u božansko, ali ona ipak nije dovoljna. Potrebna je i otvorenost za čovjeka, svakog čovjeka, bez obzira kakav je. Isus nije pravio razlike među ljudima. Osuđivao je samo one koji druge osuđuju (farizeji). On je neizmjerljivo ljubio ljude: sa siromasima želi biti siromašan, s odbačenima prezren, s napastovanima napastovan, s umirućima raspet. On hoće nositi sve ljudske bijede skupa s ljudima, svjestan da ih jedino On može nadvladati.

4. DJELOTVORNA SVETOST

Svi smo pozvani na svetost, a svetosti nema bez djelotvorne ljubavi. Svi smo dužni, a posebno redovnici i redovnice, činiti duhovna i tjelesna djela milosrđa. „*Po tom će vas prepoznati da ste moji učenici, ako budete imali ljubavi jedni prema drugima.*” Teško je udovoljiti Isusovim zahtjevima. Previše traži. To nam se samo čini. Treba početi od sitnica! Uvjerit ćeš se da ostvariti svoj poziv, naći svoje mjesto u društvu i svijetu, ostvariti svoje poslanje u svijetu, i nije tako teško kako se čini. Treba samo smoći hrabrosti: izići iz sebe i okrenuti se drugome, potrebnome, poput Majke Terezije. Moram otkriti gdje, na koji način ću najlakše i najdjelotvornije pomagati drugima. Okanimo se jalovih diskusija i mozganja, krenimo s djelima ljubavi i u molitvi tražimo svjetlo i snagu da odgovorimo što potpunije Božjem pozivu. Konkretni život služenja (po primjeru Isusa, koji nije došao da bude služen, nego da služi) će nas najbolje uputiti i pokazati nam mjesto, zadaću u Crkvi i svijetu. Razne teškoće, uvrede i poniženja, osjećaj nemoći, - sve nas to ne bi nipošto smjelo odvratiti od našeg služenja potrebnima, od našeg života za druge. U tom radu susrest ćemo mnogo više radosti i ljubavi. Jer, prema Isusovim riječima, „*blaženije je davati, nego primati*”.

Isusovo je poslanje, poslanje ljubavi. Samo ljubav osvaja svijet. Nikakva sila, oružje, nikakve revolucije, borbe, ratovi za slobodu i oslobođenje, nikakvi sistemi, ideologije, režimi, otkrića, civilizacije - ne čine svijet boljim. Samo ljubav koju je propovijedao i koju je živio Krist. Koji moraju propovijedati i živjeti svi njegovi apostoli, svi mi, svi koji smo njegovi po krštenju.

5. BOG NIKAD NE OSTAVLJA

Na tome putu ne smijemo nikada posustati, jer nesporazumi, krive osude, strahovi, stalni padovi i razočaranja prate svaki život na putu prema svetosti. Katkad se doživimo u situaciji Josipa, kad nam se čini da su nam potonule sve lađe, razbili svi snovi s obzirom na budućnost. A katkad se osjećamo u situaciji Marije. Ali kakav god bio naš križ, Bog nas nikad ne ostavlja same. Od nas samo očekuje da i mi postupamo poput Josipa i Marije: da svu svoju nadu postavimo u Njega, u Boga, i krenemo putem nade, putem koji vodi u vječnost. Iz života Marije i Josipa možemo naučiti jednu veliku životnu istinu. Kad Bog uđe u život nekog čovjeka, s njim u taj život ulaze i poteškoće. Ali, zajedno s poteškoćama je prisutna i Božja pomoć. Biti čovjek je poziv, biti svet čovjek je izazov za svakog od nas, ali i cilj našega postojanja. Na tome putu nam stoji Marija sa svojim krepostima kao uzor i zagovornica. Nju molimo: „Marijo, nauči nas s tobom vjerovati, nadati se i ljubiti, pokaži nam put svetosti koji vodi miru, Isusovu kraljevstvu. Posebno te molimo za sve one koji su svoj život posvetili Bogu u redovničkom životu, da budu svjetiljke vjere u današnjem svijetu. Marijo, sjaj nad svima nama i vodi nas u svakodnevnome životu, sada i na času smrti naše.“ Amen

MOLITVA VJERNIKA

Braćo i sestre, ujedinjena srca, uputimo Gospodinu svoje prošnje:

- Jačaj sve koji hrabro naviještaju Evandelje, posebno našega papu Benedikta XVI., našega biskupa Josipa, sve biskupe i svećenike, redovnike i redovnice, molimo te.
- Pomozi svim kršćanima da se u svom osobnom životu i u angažmanu u svijetu uvijek opredjeljuju za ono što je Kristovo, neka u svakome Krist svijetli te mnogi prepoznaju **SVJETLO ISTINITO KOJE PROSVJETLJUJE SVAKOGA ČOVJEKA**, molimo te.
- Pomozi svima koji žive prema evandeoskim zavjetima čistoće, siromaštva i poslušnosti da daju svjedočanstvo kako je lijepo posvetiti život Kristu na veću slavu Božju i sve činiti iz ljubavi prema Kristu, molimo te.
- Pomozi svima koji su odgovorni za druge da poštuju dostojanstvo i pravo drugoga, molimo te.
- Pomozi nama, svojoj Crkvi, da znamo prepoznati znakove vremena te se odvažimo živjeti novim životom, molimo te.
- Blagoslovi sve redovničke zajednice i sekularne institute po cijelom svijetu, i sve one mlade koji će se odazvati na tvoj poziv na posvećeni život, molimo te.
- Nagradi sve redovnike i redovnice nagradom vječnog života u nebesima, molimo te.

Gospodine, po krštenju ušao si u život svakoga od nas. Otvori nam oči da jedni druge vidimo onako kako ti gledaš svakoga od nas. Daj da budemo ljudi žive vjere. Blagoslovi sva redovnička zvanja i usliši naše prošnje, po Kristu našem Gospodinu. Amen